

محمد مهدی مظاهری

استاد دانشگاه

قطعه‌نامه اتحاد برای صلح در دوران جنگ کره(۱۹۵۰) از سوی ایالات متحده به عنوان راهی برای دور زدن حق وتوی اتحاد جماهیر شوروی ابداع شد، اما در مقطع کنونی علیه خود این کشور و همپیمان جنایتکارش (رژیم اسرائیل) مورد استفاده قرار گرفت. این قطعه‌نامه مقرر می‌کند که «اگر در مواردی شورای امنیت سازمان ملل متحد به علت وتوی یکی از اعضای دائم خود نتواند هنگام تهدید علیه صلح، نقض صلح یا عمل تجاوز اقدام مناسبی انجام دهد، وظیفه صلح و امنیت بین‌المللی به عهده مجمع عمومی سازمان ملل متحد و شورای امنیت گذاشته می‌شود. در این حالت مجمع عمومی فوراً به موضوع رسیدگی می‌کند و حتی می‌تواند راهکارهایی همانند کاربرد نیروی نظامی را که به نظر ضروری می‌رسد، به دولت یا دولت‌های مربوطه برای بازگرداندن صلح و امنیت بین‌المللی توصیه نماید.» تصمیم برای تشکیل این جلسه فوق‌العاده مجمع عمومی با درخواست اردن، رئیس «گروه کشورهای عرب» و موریتانی رئیس «گروه همکاری اسلامی» در سازمان ملل متحد در نیویورک مطرح شد. این قطعه‌نامه که خواستار آتش‌بس بشردوستانه فوری و توقف خصومت‌ها در غزه شده بود، شامگاه جمعه، ۵ آبان، با ۱۲۰ رای موافق در مقابل ۱۴ رای مخالف و ۴۵ رای ممتنع به تصویب رسید. رژیم صهیونیستی و آمریکا از جمله کشورهای بودند که به این قطعه‌نامه رای منفی دادند. هر چند قطعه‌نامه‌های مجمع عمومی برای کشورهای عضو تعهد قانونی ایجاد نمی‌کند، اما باز هم از ابعاد مختلفی دارای اهمیت است؛ در درجه نخست تصویب چنین قطعه‌نامه‌هایی در مجمع عمومی، آن هم با رأی بالا(۱۲۰ کشور) منعکس کننده خواست کلی کشورهای عضو سازمان ملل و مطالبه جامعه جهانی از طرف‌های درگیر جنگ و حامیان آنهاست و بنابراین چنین قطعه‌نامه‌هایی دارای وزن سیاسی و اخلاقی هستند و عدم رعایت آن‌ها می‌تواند برای کشورهای خاطی هزینه سیاسی و پرستیژی داشته باشد. بنابراین این قطعه‌نامه اسرائیل را تحت فشار افکار عمومی جهانی قرار می‌دهد و در صورت بی‌اعتنایی این رژیم، اعتبار و وجهه آن را بیش از پیش تخریب می‌کند. جنبه دیگر اهمیت این قطعه‌نامه به حفظ و افزایش اعتبار سازمان ملل برمی‌گردد. در شرایطی که وتوهای جانبدارانه و کارشکنانه آمریکا در هفته‌های اخیر، مانع اقدام سازنده و انجام وظایف ذاتی شورای امنیت سازمان ملل در حفظ صلح و امنیت و حمایت از حقوق اولیه غیر نظامیان بی‌پناه غزه شده بود، این قطعه‌نامه نشان داد این تنها «قدرت» و «امتیاز حق وتو» نیست که در عرصه بین‌المللی حرف اول و آخر را می‌زند؛ بلکه کشورهای دیگر که از نظر سطح قدرت در رده‌های پایین‌تری قرار دارند نیز می‌توانند در سازمان ملل اثرگذار باشند و جلوی تخطی قدرت‌های جهانی از منشور ملل متحد بایستند. البته پیش از صدور این قطعه‌نامه، دبیر کل سازمان ملل، آقای آنتونیو گوترش نیز در نشست شورای امنیت سازمان ملل درباره فلسطین، کوشید با یک موضع‌گیری نسبتاً بی‌طرفانه به ابعاد مختلف طوفان الاقصی بپردازد و با اشاره به ریشه‌های شکل‌گیری طوفان الاقصی، در همراهی با مطالبات افکار عمومی جهانی بر حقوق مردم فلسطین تأکید کرد و استقلال عمل نسبی سازمان ملل را به نمایش بگذارد؛ اقدامی که هر چند با توجه به حجم خشونت‌ها و کشتار وسیع اسرائیل در نوار غزه کافی نیست، اما در شرایط جنگ نرم گسترده اسرائیل و شائناژ تبلیغاتی این رژیم علیه حماس و ساکنان غزه، قابل احترام است، اما بعد دیگر اهمیت قطعه‌نامه مجمع عمومی سازمان ملل، خروج کشورهای عربی از حالت انفعال و سکوت در مقابل تضییع حقوق مردم فلسطین توسط اسرائیل است؛ اردن و مصر از پیشقراوان‌ان آشتی سیاسی و صلح با رژیم اسرائیل بودند و پیش از شروع طوفان الاقصی برخی دیگر از مهم‌ترین کشورهای عربی از جمله عربستان نیز در صدد برقراری رابطه دیپلماتیک با اسرائیل در قالب پیمان ابراهیم برآمده بودند و در حال تدارک ک دیدن مقدمات برای رفتن به ماه مسلی شورای انگیز با این رژیم غاصب بودند. اما حال با گذشت بیش از ۲۰ روز از جنگ غزه، برای این کشورها مشخص شده است که نه دولت راستگرای اسرائیل حق و حقوقی برای مردم غزه قائل است و نه حامیان غربی آن حافظان واقعی حقوق بشر و حقوق کودکان هستند. با رسیدن به چنین جمع‌بندی، کشورهای عربی کوشیدند تا با بهره‌گیری از قطعه‌نامه اتحاد برای صلح، رویکرد منفعلانه خود در قبال اسرائیل را کنار بگذارند و نقشی جدی‌تر برای پایان دادن به رنج و غم مردم غزه بازی کنند. سفر وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به نیویورک، به رغم فشارهای سیاسی نمایندگان جمهوری خواه کنگره آمریکا و حضور و سخنرانی وی در نشست مجمع عمومی و قطعه‌نامه تصویب شده در آن فرصتی مهم و حیاتی برای جامعه جهانی و کشورهای حق‌طلب است تا جدیت و عزم خود را برای انجام اقدامات اساسی جهت تضمین حفاظت از غیرنظامیان و ارسال بلامنع کمک‌های بشردوستانه به نوار غزه نشان دهند.

عبدالرضا اکبری در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

آرمان ملی – احسان انصاری: آیا سینمای امروز ایران در وضعیت مطلوب قرار دارد؟ مهم‌ترین چالش‌های سینمای ایران چیست؟ چرا شاهد نقش‌ها و فیلم‌های ماندگار در سینمای امروز ایران نیستیم؟ آیا بازیگری و سینمای ایران در دهه‌های گذشته در مسیر صحیحی حرکت کرد؟ «آرمان ملی» برای پاسخ به این سوالات با عبدالرضا اکبری، بازیگر پیشکسوت سینما گفت‌وگو کرده است. شروع فعالیت اکبری در تئاتر در سال ۱۳۴۷ بوده است. اکبری از سن ۱۶ سالگی جذب کانون پرورش فکری شد و به اتفاق دوستانش در سال ۱۳۴۷ گروه تئاتر موسوم به گروه تئاتر نجف‌آباد را تأسیس کردند. اولین مربی آنها داریوش مؤدبیان بود و بعدها بهزاد فراهانی این سمت را به‌عهده گرفت و گروه تئاتر کوچ را تشکیل دادند. فعالیت آنها تا سال ۱۳۶۰ ادامه پیدا کرد و با منحل شدن گروه به تلویزیون آمد. او در چندین تله‌تئاتر شرکت کرد و از این طریق به سینما راه یافت و توانست در بسیاری از فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیونی به ایفای نقش بپردازد. وی کار خود را در نمایش‌های تلویزیونی از سال ۱۳۶۰ شروع کرد و در سال ۱۳۶۳ با شرکت در فیلم سینمایی «زندان دله تو» (رحیم رحیمی‌پور) به عالم سینما قدم نهاد. در کارنامه هنری اکبری بازی در فیلم‌هایی مانند «کافی مانگا»، «سرعت»، «روز شیطان» و «پناهنده» و سریال‌هایی مانند «مزد ترس»، «دلنوازان»، «اغما» و «پهلوانان نمی‌میرند» وجود دارد. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی وضعیت امروز سینمای ایران با این بازیگر پیشکسوت گفت‌وگو کرده که در ادامه می‌خوانید.

بازیگران نسل امروز سینمای ایران چه تفاوت‌های با نسل شما دارند؟ آیا بازیگری در سینما از تقا پیدا کرده و ما شاهد بازی‌هایی هستیم که چشم‌انداز مثبتی را پیش روی سینمای ایران قرار می‌دهد؟ بازیگران نسل ما با مطالعه نقش خود را ارائه می‌کردند و نقش را می‌شکافتند. بازیگران در گذشته وقت زیادی برای پیدا کردن شخصیت و تیپ مورد نظر خود می‌گذاشتند. این در حالی است که بازی‌ها در شرایط کنونی سطحی، فوری و ضرب‌الاجلی شده و شرایط به شکل تولید مطلب شده است. برای چنین وضعیتی اغلب بازیگران از روی تیپ، ظاهر، نوع لباس پوشیدن و ژست گرفتن‌های سطحی انتخاب می‌شود. ایده‌ها و تفکرات نیز تنها به گفتن دیالوگ و بیان آنها تبدیل شده است. بازیگران امروز روی بحث روانی و روانکاوی شخصیت کار نمی‌کنند و بازی‌ها بیشتر جنبه تقلیدی و سطحی به خود گرفته است. بازیگران از فیلم‌هایی که می‌بینند تقلید می‌کنند و همان رفتار و گفتار را سرلوحه کار خود قرار می‌دهند. کار حتی به جایی رسیده که از افراد محیط پیرامون خود تقلید می‌کنند و بازی‌هایی که انجام می‌شود از روی دست هم تقلب می‌کنند.

این تقلید و کپی برداری چه آسیبی به سینمای ایران می‌زند؟

این تقلید پایدار و ماندگار نیست. به اغلب جوانانی که وارد سینما می‌شوند به اشتباه می‌گویند «خودت باش». این در حالی است که باید به آنها تأکید شود که در ابتدا شخصیت را پیدا کنند و سپس آن را بازی کنند. ریلکس بودن از جمله مسائلی است که باید در کار بازیگری آموخت. به همین دلیل تمرینات بدن، بیان، تمرکز و زندگی کردن نقش از جمله ابتدایی‌ترین مسائل بازیگری است. آن چیزی که برای یک بازیگران حائز اهمیت است این است که لایه‌های درونی نقش را بشکافد و به آن پی ببرد. در شرایط کنونی اغلب بازیگران تیپ بازی می‌کنند و یا نقش یک دختر یا پسر خوب را بازی می‌کنند و مهربانی و یا خشم و نفرتی که از خود بروز می‌دهند بیرونی است.

در گذشته و زمان شما شرایط به چه صورت بود؟

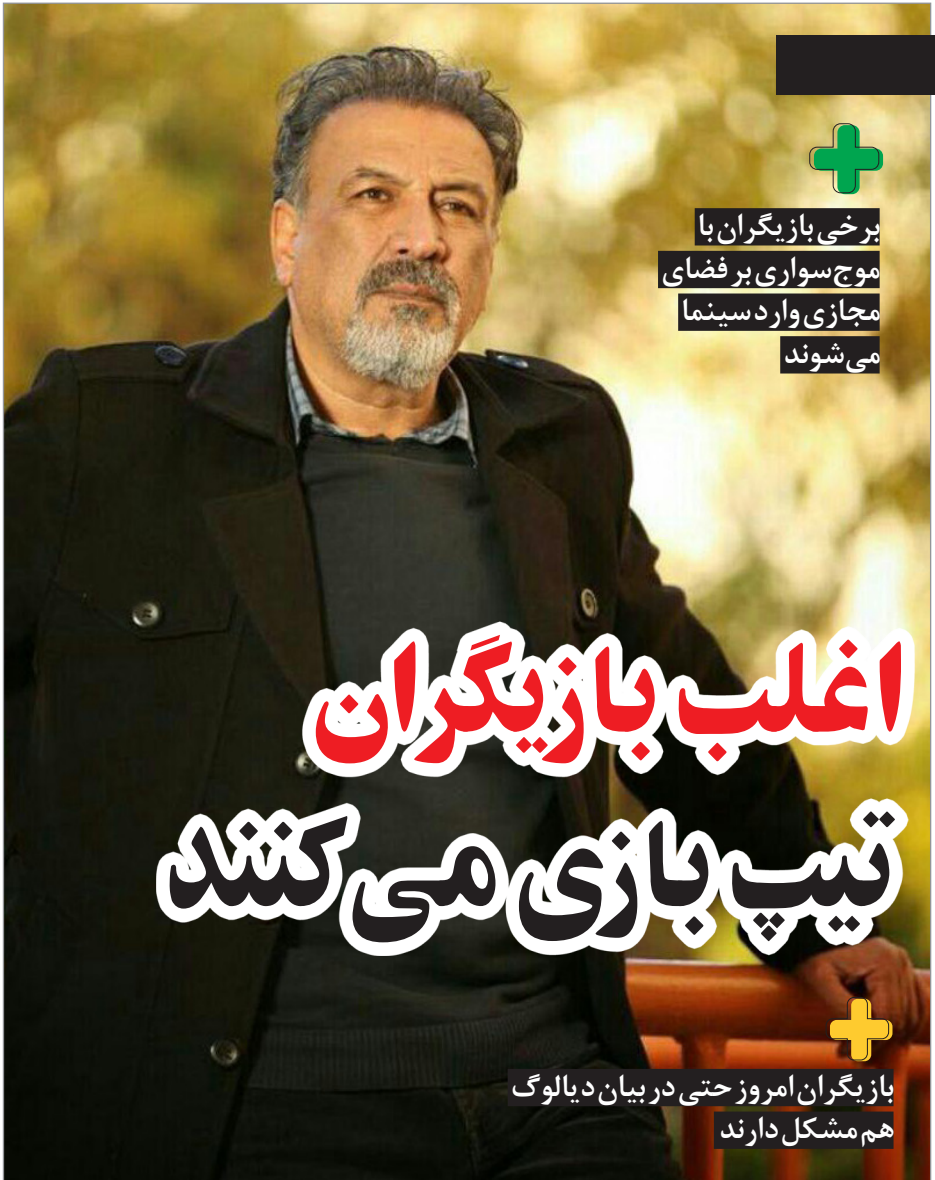
بازیگران در گذشته تحت آموزش‌های سنگین قرار داشتند و مطالعه زیادی انجام می‌دادند. کسانی که از راه تحصیلات آکادمیک وارد این حوزه شدند دنیای بازیگری را با دانشی که

پشت آن قرار دارد تجربه کردند. در دانشگاه بدن، بیان، تخیل، تجسم، احساس و خلاقیت که جزئی از بازیگری هستند هر کدام به صورت جداگانه یک استاد داشت و در یک ترم تدریس می‌شد و بازیگران همه این موارد را به صورت علمی و آکادمیک یاد می‌گرفتند. شناخت بازیگری، روانشناسی، فلسفه و روابط عمومی در دستور کار بازیگران قرار داشت. برخی از بازیگران نیز دارای توانایی‌های ذاتی و احساسی بودند که در آموزشگاه‌های آن زمان تحت نظر اساتید بزرگ دانش بازیگری را یاد گرفتند. این افراد به دلیل اینکه ذاتاً بازیگر بودند و جوهره کافی برای این کار را داشتند بدون تحصیلات آکادمیک در بازیگری درخشیدند و نام خود را در تاریخ سینما ماندگار کردند. در دهه‌های شصت و هفتاد نیز بازیگرانی بودند که تحصیل کردگان این رشته بودند و تجربه‌هایی در این زمینه داشتند. یادمان نمی‌رود با آن هنرپیشه‌های قدیمی و قدرتمند، سریالی چون «پهلوانان نمی‌میرند» ساخته شد که روزها قبل از جلوی دوربین تمرین می‌کردیم تا دیالوگ‌ها بهتر ادا شوند و مخاطب کار بهتری را ببیند. سال‌ها از آن روز می‌گذرد و مردم هنوز هم این سریال را دوست دارند و برایشان تازگی دارد. کارها باید پختگی خودشان را پیدا کنند چه قبل از تولید و چه بعد از رسیدن به سر منزل تولید؛ این اتفاق بر سر ساخت «مزد ترس» هم افتاد که مخاطبان هنوز هم این کار را می‌پسندند. این در حالی است که امروز کارگردانان هم جوانان بازیگری را می‌پسندند که تبدیل به تیپ شده‌اند و ژانر و کاراکتر هم فرقی برایشان نمی‌کند چون شخصیت‌پردازی در کار نیست. کاراکتر مستقلی وجود ندارد و تجزیه و تحلیلی هم انجام نمی‌دهند؛ این جوان‌ها انتخاب می‌شوند، چون خوب دیالوگ حفظ می‌کنند و هیچ ویژگی خاصی از نظر بازیگری به‌هم‌فهم واقعی در کار اینها نمی‌بینید، فقط دیالوگ است که همین‌طوری گفته می‌شود و خوب حفظ می‌کنند که شاید و قشتان تلف نشود و روزی ۱۵ دقیقه فیلم بگیرند، عیناً بگویند و بروند و هیچ خلاقیت و حس‌وحالی در این کارها نمی‌بینید.

چرا این رویکرد در بازیگری سینما ادامه پیدا نکرد و بازی‌ها به سمت سطحی شدن حرکت کرد؟

امروز حتی جلسه معارفه نیز بین بازیگران برگزار نمی‌شود و بسیاری از بازیگران هنگامی که در مقابل هم قرار می‌گیرند همدیگر را نمی‌شناسند. به همین دلیل باید مدتی بگذرد تا این بازیگران با روحیه و روش بازیگری هم آشنا شوند. اگر به فیلم و

امروز کارگردانان هم جوانان بازیگری را می‌پسندند که تبدیل به تیپ شده‌اند و ژانر و کاراکتر هم فرقی برایشان نمی‌کند چون شخصیت‌پردازی در کار نیست. کاراکتر مستقلی وجود ندارد و تجزیه و تحلیلی هم انجام نمی‌دهند؛ این جوان‌ها انتخاب می‌شوند، چون خوب دیالوگ حفظ می‌کنند و هیچ ویژگی خاصی از نظر بازیگری به‌م‌فهم واقعی در کار اینها نمی‌بینید، فقط دیالوگ است که همین‌طوری گفته می‌شود و خوب حفظ می‌کنند که شاید و قشتان تلف نشود و روزی ۱۵ دقیقه فیلم بگیرند، عیناً بگویند و بروند و هیچ خلاقیت و حس‌وحالی در این کارها نمی‌بینی

برخی بازیگران با موج سواری بر فضای مجازی وارد سینما می‌شوند

اغلب بازیگران تیپ بازی می‌کنند

بازیگران امروز حتی در بیان دیالوگ هم مشکل دارند

بازیگران نسل ما با مطالعه نقش خود را ارائه می‌کردند و نقش را می‌شکافتند. بازیگران در گذشته وقت زیادی برای پیدا کردن شخصیت و تیپ مورد نظر خود می‌گذاشتند. این در حالی است که بازی‌ها در شرایط کنونی سطحی، فوری و ضرب‌الاجلی شده و شرایط به شکل تولید مطلب شده است. برای چنین وضعیتی اغلب بازیگران از روی تیپ، ظاهر، نوع لباس پوشیدن و ژست گرفتن‌های سطحی انتخاب می‌شود

سریال‌های کنونی دقت کنیم متوجه می‌شویم که بسیاری از بازیگران حتی دیالوگ‌های خود را به خوبی ادا نمی‌کنند. این موضوع نشان می‌دهد که قبل از فیلمبرداری روخوانی انجام نشده و کسانی که آنها را راهنمایی می‌کنند از تجربه کافی برخوردار نیستند. رهنمون کردن بازیگر به سمت خلق شخصیت نیازمند مطالعه و تجربه است که در اغلب کسانی که امروز این کار را انجام می‌دهند مشاهده نمی‌شود. در سینمای جهان مهربانی که بازیگران را در طول فیلمبرداری می‌کنند نقش مهمی بر عهده دارند. شاید کارگردان به اندازه‌ای زمان نداشته باشد که خود را وقف خلق شخصیت‌های فیلم کند. این وضعیت حتی برای بازیگران برجسته و شناخته شده نیز وجود دارد و مهربانی وجود دارند که همه ابعاد نقش بازیگر را در طول فیلمبرداری مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهند. به همین دلیل نیز برخی نقش‌ها محکم و قوی می‌شود. به عنوان مثال بازیگر بزرگی مانند آل پاچینو در فیلم «پدرخوانده» با کارگردان بزرگی مانند «فرانسیس فورد کوپولا» مربی داشت و «لی استراسبرگ» که در فیلم نیز بازی می‌کرد نقش مربی آقای پاچینو را برعهده داشت. این موضوع نشان می‌دهد که در سینمای جهان به چه میزان روی بازی‌ها در فیلم‌ها حساسیت وجود دارد و همه به این نکته آگاهی دارند که این بازیگر است که در نهایت دیده می‌شود. این در حالی است که امروز در سینمای ایران بنیه فکری و مطالعاتی بازیگران ضعیف شده است. در شرایط کنونی مردم در فضای مجازی و حاشیه‌ای که به‌وجود آمده بسیار علاقه‌مندند از زندگی خصوصی هنرمندان سر در بیاورند. بعضی‌ها هم تن به این فضا می‌دهند و دچار حاشیه می‌شوند. بسیاری دوست دارند بدانند آن بازیگری که قهرمان قصه فلان سریال یا فیلم سینمایی است در زندگی خصوصی‌اش چه ویژگی‌هایی دارد؛ برخی از بازیگران ما هم سوار بر موج این حاشیه‌ها، بیشتر از اینکه سرگرم و متمرکز هنرمندی‌شان باشند به این سبک و سیاق تلاش می‌کنند خودشان را مطرح کنند؛ حتی با این موج‌سواری‌ها وارد سینما می‌شوند.

ناترازی دخل و خرج دولت باعث تورم می‌شود؟

عبدالناصر همتی، رئیس کل اسبق بانک مرکزی و رقیب اصلی ابراهیم رئیسی در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۴۰۰ حالا یکی از منتقدان اصلی دولت سیزدهم به شمار می‌رود و بارها سیاست‌های دولت و بانک مرکزی را زیر سوال برده است. با وجود اینکه پیش از این و در اغلب مواقع، خبرگزاری‌های وابسته به دولت وظیفه پاسخ به انتقادات همتی را به دوش می‌کشیدند اما این بار رئیس سازمان برنامه و بودجه وارد یک دولت با همتی شده است.

دست بسته بانک مرکزی برای مهار تورم

ماجرای آنجا شروع شد که همتی چندی پیش با انتشار ویدئویی در حساب شخصی خود در ایکس (توییتر سابق) به موضوع کسری بودجه و اثر آن بر افزایش پایه پولی پرداخت و نوشت: «تأیید تحقق نیافتن ۳۰ درصد درآمدهای بودجه دولت در هفت ماه اول سال توسط رئیس سازمان برنامه و بودجه، با برداشت سنگین بانک‌ها از بانک مرکزی و در نتیجه رشد بی‌سابقه پایه پولی (چاپ پول) مطابقت دارد. سلطه مالی دولت بر سیاست‌های پولی عملاً دست بانک مرکزی را برای کنترل تورم بسته است.» وی همچنین در پست دیگری اعلام کرد: «در ۳۴ سال گذشته، میانگین سالانه رشد نقدینگی ۲۸ درصد و رشد تولید ۵.۳ درصد بوده است. در واقع میانگین تورم بالای ۲۰ درصد ناشی از خرج بیش از دخل دولت‌ها و تأمین آن با خلق نقدینگی بوده است. کاهش تورم در مقطعی، به خاطر افزایش درآمد نفتی، سرکوب نرخ ارز و افزایش واردات تحقق یافته است.»

دولت توییتری همتی و منظور

چندی بعد اما داود منظور، رئیس سازمان برنامه و بودجه به توثیت اول همتی واکنش نشان داد و در پاسخ به آن نوشت: «تحقق نیافتن کامل منابع عمومی در بودجه‌های سنواتی امری کاملاً عادی است که در سال جاری با مکانیزم تخصیص مدیریت شده است. از قضا، بر اساس آمار سنوات قبل، سلطه مالی دولت بر بانک مرکزی در دوران تصدی جنابعالی کاملاً مصاداق داشته است.» پس از این اظهارات، رئیس کل اسبق بانک مرکزی ایران نیز به این بحث ادامه داد و در حساب رسمی خود، خطاب به منظور نوشت: «حداقل از شما انتظار بود که صحبت‌های من را دقیق گوش می‌دادید. گفته بودم که سلطه مالی، کژفشاری همه دولت‌هاست، البته، رشد شدید بدهی دولت به بانک‌ها، مانده بیش از ۵۰۰ همت درداشت امروز بانک‌ها از بانک مرکزی و چاپ ۲۸۰ هزار میلیارد تومان پول در یکسال، عملکرد دولت متبوع شما در این خصوص را بسیار شاخص کرده‌است!»

تأکید دوباره دولت بر استقراض از شرکت‌های دولتی

پس از این کشمکش‌ها، رئیس سازمان برنامه و بودجه فیلمی در صفحه خود منتشر کرد که در آن توضیحاتی نسبت به استقراض دولت از بانک مرکزی ارائه شده است. منظور در این فیلم می‌گوید: «به هیچ وجه نه می‌توانیم از بانک مرکزی و بانک‌ها استقراض کنیم و نه این کار را انجام می‌دهیم. البته اختیارات قانونی داریم که می‌توانیم بر اساس ماده ۱۲۵ قانون محاسبات عمومی، از سپرده‌های شرکت‌های دولتی استفاده کنیم و حداکثر پس از دو ماه، این منابع را به سپرده‌ها برگردانیم.

استقراض از شرکت‌های دولتی تورمزا نیست؟

دولت در حالی بر استقراض از شرکت‌های دولتی تأکید می‌کند که طبق نظر کارشناسان، این روش وقتی تورمزا نیست که نقدینگی در جریان افزایش پیدا نکند، اما روند فعلی استقراض دولت از شرکت‌های دولتی تورم‌زاست. در واقع وقتی دولت از شرکت‌های دولتی استقراض می‌کند، این شرکت‌ها از بانک‌ها وام می‌گیرند و بانک‌ها نیز کسری خود را با اضافه برداشت از بانک مرکزی جبران می‌کنند، پایه پولی و نقدینگی افزایش پیدا کرده و باعث ایجاد تورم می‌شود. رد پای این موضوع در گزارش‌های بانک مرکزی نیز به وضوح قابل مشاهده است. بر اساس این گزارش‌ها، بدهی دولت و شرکت‌های دولتی به بانک مرکزی و شبکه بانکی، در ماه‌های اخیر همواره در یک روند صعودی قرار داشته و به عقیده کارشناسان، می‌تواند در بلندمدت سبب تورم‌های بالا شود.

نام نامزدها حضوری بود، حضور شخصیت‌ها برای نام نویسی خودش عامل و بستری برای گرم شدن رقابت‌های سیاسی می‌شد. نقوی حسنی تصریح کرد: مجموع رقابت‌ها این دوره خیلی پرشور می‌شود هم اکنون رقابت‌های انتخاباتی آتش زیر خاکستری هستند که خودشان را نشان ندادند. نامزدها احتیاط می‌کنند که دوره بررسی صلاحیت‌ها طی شود؛ معتقدم بعد از اعلام نتایج بررسی صلاحیت‌ها تنور انتخابات گرم می‌شود و رقابت‌های سیاسی به اوج جدیت خود می‌رسد.

می‌خواهند با هم رقابت کنند هنوز تعریف مشخصی ندارند. البته در روزهای اخیر چند حرکت در جبهه اصولگرایان اتفاق افتاد اما تا نتیجه بررسی صلاحیت‌ها اعلام نشود شاهد شکل‌گیری رقابت جدی نخواهیم بود. وی درباره علت عدم شکل‌گیری اصلاح و قطب‌های انتخاباتی یادآور شد: هنوز به مرحله‌ای که رقابت بین جبهه‌های انتخاباتی شکل بگیرد نرسیدیم. ادوار گذشته نیز چنین بود که یک ماه مانده به انتخابات تحركات سیاسی به اوج می‌رسید. البته دوره‌های گذشته ثبت

یک فعال سیاسی اصولگرا درباره سکوت انتخاباتی حاکم بر فضای سیاسی کشور گفت: مرحله ثبت‌نام نامزدهای دوازدهمین دوره انتخابات مجلس به پایان رسید و رکورد ثبت نام شکسته شد. در بعضی از حوزه‌های انتخابیه که یک کرسی نمایندگی دارند بیش از ۱۰۰ نفر نام نویسی کردند و استقبال خوبی از این جمع مشاهده می‌شود. سیدحسین نقوی حسینی افزود: با وجود رونق در ثبت‌نام نامزدها، هنوز رقابت‌ها و جبهه‌بندی‌های انتخاباتی شکل نگرفته است و جریاناتی که

سیدحسین نقوی حسینی:

رقابت‌های انتخاباتی آتش زیر خاکسترند